«... toplumun her genel yeniden kuruluşunun arefesinde toplumsal bilimin son sözü şu olacaktır: Kavga veya ölüm; kanlı mücadele veya yok olma.»
K. MARKS

EMEĞİN BİRLİĞİ

FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASÎ İKTİDAR, HER ŞEY EMEĞİN OLMALI

«Uzlaşmaz karşıtlık ile çelişki tamamen farklıdır. Sosyalizmde uzlaşmaz karşıtlıklar yok olur; ama çelişkiler «vardır.»
V. İ. LENİN

YIL: 1 SAYI: 1 AYLIK, SİYASİ GAZETE FİATI: 250 KR. 1/11/1976

ONBİNLER HAYKIRDI

DGM'YE HAYIR

27 Eylül 1976 Pazartesi günü DKD (Devrimci Kültür Derneği) ve İplik—İş Sendikası (İplik İşçileri Sendikası) tarafından ortaklaşa düzenlenen miting ve yürüyüşe katılanlar tek bir ses halinde haykırdılar: DGM'YE HAYIR!

Gaziantep ve çevresinin devrimci gençliğini temsil eden DKD ve gerçek sınıf sendikacılığının örnek mücadelesini veren İplik—İş sendikasının bu eylemine ilimizdeki tüm demokratik dernekler ve sendikalar katılıp, destek oldular.

Gaziantep halkının devrimci mücadelesinden korkan sermayenin temsilcileri devrimci kuruluşların faşizme karşı miting ve yürüyüş yapma istemlerini birçok kez geri çevirmişler ve gerekli izni vermemişlerdi. Hattâ derneklerin yasa ile tanınmış olan bildiri dağıtma hakları bile havadan sudan gerekçelerle çiğnenmişti. Birçok engellemelere karşı sonunda miting ve yürüyüş yapma iznini alan kuruluşların bu eylemine çok büyük bir halk kitlesi katılmıştır.

Mitingte aşağıdaki konuları içeren konuşmalar yapılmıştır:

DGM faşizmin bir parçasıdır. Sermaye çevreleri bu yasa ile ülkemizdeki kapalı faşizmi kalıcı hale getirmeye çalışıyorlar. DGM'ler ile sermayenin halkımız üzerindeki ege

Devamı sayfa 8 de

27 EYLÜL 1976 PAZARTESİ GÜNÜ DKD VE İPLİK–İŞ'İN DÜZENLEDİĞİ MİTİNG VE YÜRÜYÜŞTE ONBİNLER HAYKIRDI
DGM'YE HAYIR

Devrimci İnancın Abidesi :

TEL - ZAATAR

Çağımız bağımsızlık ve sosyalizm için mücadeleler çağıdır. Emperyalizm ve işbirlikçileri yalnız ülkemizde değil, tüm dünyada can çekişmektedir. Eş yanın tabiatına uygun olarak can çekişen her şeyin son azgınlığı içinde olan emperyalizm ve işbirlikçileri de Ortadoğu'da intihar saldırısına geçmişlerdir.

Bugün, Ortadoğu'da bunun en güzel ve en güncel örneği Lübnan devrimcileri ve demokratlarının mücadelesidir. Bu olayda Filistin halkının ve mücadelesinin önemi bütünü etkileyen en önemli parçalardan birisidir.

... Ve kahraman Filistin halkı kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısı ile elinde silâh şanlı tarihini yaratıyor Lübnan'da.

Filistin'li çocuklar, diğer ülkelerin çocukları gibi daha çocukluk çağını yaşamadan, oyuncak nedir bilmeden, gülmeden ve oynamadan alırlar ellerine silahlarını. Zafer için kahramanca silah elde ölürler.

Tel—Zaatar'da, zafer uğruna, zaferden emin, zafer için savaşan ve ölen Filistin'li yiğitler, Filistin'li kahramanlar bugün 1938'in Madrit'ini yaşıyorlar. Lübnan'da. İspanyol devrimcileri «Madrit düşene, yok olana dek geçilemez!» diye haykırıyordu. Filistin'li kahramanlar 1938'in şanlı Madrit örneğini yarattılar Tel — Zaatar'da. Son dakikasına kadar, silahsız, mermisiz, yiyeceksiz, ilâçsız akıl almaz şekilde dayanan ve son neferine dek «Tel—Zaatar son nefesine kadar direnecektir. KAZANACAĞIZI diye haykıran Tel Zaatar, Arap gericiliğinin, emperryalizmin ve siyonizmin karşı—deyrimci ittifakına karşı Ortadoğu devriminin bir savaş narası oldu.

Tel—Zaatar, emperyalizmin en modern tanklarına, füzelerine ve silahlarına karşı yiğitçe yaşamı savunan fedailerin ölmez devrimci inancını, devrimci kararlılığını abideleştirdi.

Sakın Tel—Zaatar'ın düştüğü zannedilmesin. Hayır, Tel—Zaatar düşmedi. En son canlısına kadar direndi ve faşistler tarafından katledilen üçbin cesetle dolu olarak, savunmasız şekilde ele geçirildi.

Tel—Zaatar'daki yiğitler, savaşarak, umudu, inancı yaşattılar ve devrim ateşini Lübnan'ın yeni yeni cephelerine sıçrattılar. Örnek mi? İşte Trablus, işte Situla, işte Ayntura. Trablus'da, Situla'da, Ayntura'daki direnişler daha geniş boyutlar ve canlılık kazandı.

Hür dünya (!) adına hareket eden emperyalizmin uşakları Kamil Şamen, Süleyman Franciye, Elias Şarkis, Antony Bereket gibi faşistler siyonizmin ve Arap gericiliğinin desteğiyle savunmasız yaşlıları ve çocukları katlederek, kadınların, kızların ırzına geçerek ve yaptıkları belli olmasın diye tüm cesetleri yakarak, Tel—Zaatar'ı buldozerlerle yıkarak tarihın en büyük cinayetini işlediler. Ve tüm bunlar, sözde hür dünyanın bir parçası olan Lübnan'ı korumak için, hıristiyanlık adına yapıldı. Tel—Zaatar'daki devrimciler, devrimcı inancın ve kararlığın yanında enternasyonal dayanışmanın da en şanlı örneğini verdiler. Tel—Zaatar'ı Filistinlilerle birlikte savunanlar arasında Türk, Kürt, İran, Alman, Japon, Küba devrimcileri de vardı. Ve onlar Filistin devrimi uğruna yiğitçe ölerek enternasyonal görevlerini en iyi şekilde yerine getirdiler.

Karşı—devrimci cephe, emperyalizmin uşaklığını yapanların tümünü de bağrında toplamıştı. Emperyalizm son Angola örneğinde yaptığı gibi Lübnan'da da gericilere her türlü desteği sağlamaktan çekinmedi. Tabii, dünya gericiliği de boş durmadı. Emperyalizm ve uşakları faşist Falanjistlerin yanında Brezilyalı kiralık katilleri ve gangsterleri Kıbrıs'lı faşist EOKA — B teşkilatının yöneticileri ve militanlarını devrimcilere karşı seferber etmişlerdi. Bundan başka Fransa'da, Almanya'da, İspanya'da ve İtalya'da bulunan faşist teşkilatların üyeleri; Belçika'lı ve İngiliz paralı asker ler; katil İran Şahı'nın silah yardımları; Amerika'lı ve Israil'li askeri uzmanlar ve bol miktarda silah yardımları; Suriye'nin Golan Cephesi'nden çektiği 3000 tankı ve 5. tugay komandosu; Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Bahreyn ve Kuveyt'in milyarlarca doları hep Lübnan'da karşı — devrimci cephenin emrine sunulan olanaklardır.

Tüm bu gerici güçlerin hedefi tekti: Lübnan'daki iç gericiliğin ayakta kalmasının sağlanması, ömrünün uzatılması ve ilerici Vatan Cephesi ile Filistin Devrimci ittifakının bozulması,

İşte, kahraman Filistin halkı çocuğu, kızı kadını, yaşlısı, genci, erkeği ile devrimci inançlarını silah yapmış, emperyalizmin tüm olanaklarına karşı yiğitçe sayaşıyorlar. Ekmeğe, hürriyete, kitaba doymak için, iç gericiliğin zincirini kırmak için, emperyalizmin duvarlarını yıkmak için döğüşüyorlar. Dillerin de bağımsızlık türküleri, ellerinde devrim bayraklarıyla umuda, umudları sosyalizme doğru yürüyorlar.

Zafer, «KAZANACAĞIZ» diye savaşan Filistin'lilerin olacaktır. Bu mücadeleyi mutlaka, ama mutlaka haklı kavganın, inançlı savaşçıları Filistin halkı «KAZANACAKTIR.»

Yaşasın Filistin halkının emperyalizme karşı mücadelesi!

Yaşasın Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadeleleri!

DKD Başkanı Tutuklandı

27 Eylül Pazartesi günü Gazianteρ'te yapılan DGM'yi protesto mitinginde konuşan ve miting tertip komitesinde bulunan Devrimci Kültür Derneği Başkanı Mustafa Çokbilir'i Savcılık «Yabancı Devlet Başkanlarına hakaretten, komünizm ve kürtçülük propagandası yapmaktan vede halkı devlete karşı kışkırtmaktan suçlamış ve arkadaşımız tutuklanmıştır.

Ayrıca bir arkadaşımız savcılıkca serbest bırakılmış diğer bir konuşmacı arkadaşımız hakkında ise gıyabi tutuklama kararı verilmiştir.

BAŞYAZI

NEDEN ÇIKIYORUZ ?

Burjuvaziye karşı proletaryanın yürüttüğü iktidar mücadelesi uzun yıllar süren kanlı—kavgalı çok yönlü savaşları kapsar. Bu uzun ve zorlu savaşı yürüten militan kadroların kendilerini her yönden silahlandırması ve kitlelere ideolojik, politik mücadelede önderlik edebilecek yeterlilikte olması gerekir. Kadroların, kitleleri kucaklayacak doğru ideolojiye sahip olmadan emperyalizme ve faşizme karşı aktif kitle mücadelesini yönlendirmeleri olanak dışıdır. Militan kadroların Marksist—Leninist ideolojiye sahip olabilmeleriyse ancak ve ancak devrimci saflarda ortaya çıkan sağ ve sol sapmalardan kendilerini arıtmaları ve bu sapık akımlara karşı Marksizm—Leninizmin ilkeleri ışığında ideolojik mücadele yürütmeleri ile gerçekleşecektir. Bu sapık akımlardan olan revizyonist ve oportünist ideolijiler mahkûm edilmeden, onun savunucularının yüzlerindeki devrimci maskesi düşürülüp, kitleler önünde teşhir edilmeden emperyalizme ve faşizme karşı tutarlıve aktif mücadele yürürmek olanaksızdır. Devrimciler emperyalizme ve faşizme karşı nasıl ve ne şekilde mücadele edeceğini bilmek zorunda ise, bugün de aynı şekilde saflarımızda ortaya çıkan revizyonizme ve oportünizme karşı yürütülen mücadeleninde nasıl ve ne şekilde olacağını bilmek zorundadır.

Bugün, dünya sosyalist hareketinin iki ayrı akımının önderliğini yapan sapmaların ülkemizdeki şabloncularına karşı tutarlı araştırmalara dayanan ve Marksizm—Leninizmin ilkelerinden taviz vermeden eu acımasız ideolojik mücadele vermek Tü kiye devrimcilerinin gündemindeki önemli görevdir.

Eskiden beri sapık görüşün savunuculuğunu yapan Halkın Sesi ve Aydınlık oportünistlerinin burjuva ideolojisini 1975 yıllarının ortalarına doğru savunmaya başlayan modern PDA'cılar, geçmişin devrimci mücadelesine küfürler yağdırarak «şimdiye dek revizyonist olduklarını, şimdi ise devrimci olduklarını» iddia ediyorlar. Ve bu şekilde ilerleme yaptıklarını söylüyorlar (!) Yaptıkları demogojilerle devrimcileri aldatacaklarını sanıyorlar,

«Bilimde ilerleme kaydedildiğine gerçekten inanmış olan kimseler, yeni görüşlerin eskilerin yanında bulunması özgürlüğünü istemezler. yeni görüşün eskisinin yerini almasını isterler.» (Lenin)

Eski oportünistlerin kervanına katılan modern PDA'cılar bu şekilde eskinin görüşünü savunmayı «ilerleme» diye yutturmaya çalışıyorlar. «Revizyonizmden kurtulduk» derken, oportünizmin bataklığına düştüklerini farkedemiyorlar. Bu gibi sağ sapmalara karşı Lenin şunları söylüyor:

«Kenetlenmiş küçük bir gurup olarak. sarp ve çetin bir yolu, birbirimizin elini sımsıkı tutarak yürümekteyiz. Her yanımızı düşmanlar sarmış, ve hemen hemen sürekli ateş altında ilerlemek zorundayız. Serbest irademizde, açıkça düşmanla savaşmak için birleşmiş durumdayız ve bizi daha başından ayrı bir grup kurduğumuz için ve uzlaşma yolu yerine mücadele yolunu seçtiğimiz için suçlayan kimselerin tepesinde oturduğu çevredeki bataklığa düşmemek kararındayız. Ve şimdi aramızdan bazıları «bataklığa gidelim» diye bağırıyor. Ve kınandıkları zaman karşılık veriyorlar: Ne kadar geri insanlarsınız! Sizi daha iyi bir yol seçmeye çağırma özgürlüğünü bize tanımamaktan utanmıyor musunuz! Evet baylar! Sadece bizi çağırmakta değil, istediğiniz yere gitmekte, hatta bataklığa bile gitmekte serbestsiniz. Bize sorarsanız, sizin asıl yeriniz bataklıktır. Ve oraya varmanız için, size gücümüz ölçüsünde her türlü yardımı yapmaya hazırız.»

Yukarda kısaca açıklamaya çalıştığımız gibi, gazetemiz revizyonist ve oportünistlere karşı ideolojik mücadele ile, anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleyi görev edinmiştir. Devrimci selâmlarımızla.

EMEĞİN BİRLİĞİ

NE POLİS COPU, NE FAŞİST KURŞUNU DEVRİMCİ UĞRAŞIMIZI ÖNLEYEMEYECEKTİR

Emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazi emekçi halkımız üzerindeki baskı ve terörünü gün geçtikçe artırmaktadır.

Sokak ortasında devrimci kurşunlamalar devam ediyor. Devrimci demokratik kuruluşlar kapatılıyor, ilerici kişiler görevlerinden alınarak yerine faşistler getiriliyor.

İlerici öğretmenlerin demokratik örgütü olan TÖB—DER'in kapatılması, TÖB—DER şubeleriyle aynı odaları paylaşan çeşitli demokratik kuruluşların dernekler yasasına aykırı bir şekilde kapatılması, Ankara Belediye Başkanı Dalokay'a işten el çektirilmesi, İstanbul Belediye Başkanı İsvan'ın görevinden alınması için girişimde bulunulması gibi baskıların tümü burjuvazinin kapalı faşizmden açık faşizme geçme çabalarının küçük birer örnekleridir.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi bu baskı ve terörünü şehrimiz Gaziantep'te de uygulamıştır.

Atatürk lisesindeki faşist saldırısında 13 yaşında bir kız çocuğu öldürülmüştür. DKD tarafındau, ölen kız çocuğunun babasından izin alınarak, cenaze törenine katılabilmek amacı ile bir kaç üye görevlendirilmiş ve tören için çelenk, pankrat hazırlanmış ve tüm üyelerin cenaze törenine katılmaları için çağrı yapılmıştır.

Ancak Devlet Hastanesine giden arkadaşlardan birisi gelerek, kızın babasıyla konuşmak için gönderilen beş arkadaşın polis tarafından «cenazeyi kaçıracakları» iddiasıyla gözaltına alındığını bildirmiştir.

Cenazenin polis tarafından kaçırılacağını anlayan devrimciler, yasal hakları olan cenaze töreuine katılmak için yola koyulmuşlardır. Ancak yolda polisle karşılaşmışlar, polis cenaze törenine katılmak istediklerini bildiren arkadaşlara saldırmıştır. Orada yakalanan beş arkadaşımız arabanın içinde mezarlığa kadar dövülmüştür. Bu olaydan hemen sonra polis derneği basmış ve içerdekilerin tümünü gözaltına (41 kişiyi) almış ve bu arkadaşlarımıza karakolda insan haysiyetine yakışmayacak şekilde işkence edilmiş, küfürler yağdırılmıştır. Hiçbir şeyden haberi olmadan 9—10 yaş arasındaki çocuklara olmaz küfürler yağdırmış, çocuk yaşının dayanamayacağı işkenceler yapılmıştır.

Herşeyden habersiz olan bu çocuklar artık polisten nefret etmektedir ve kin beslemektedir. Ve bu çocuklar gün gelecek birer delikanlı olacaklar, bunların hesabını soracaklardır. Bu gerçeği, çocuklara işkence eden polisler akıllarından çıkarmasınlar ve bundan sonra bunu hesaba katarak davransınlar.

Polisin derneğe yaptığı baskın sırasında dernekte ne varsa kırmış, cenaze için hazırlanan çelenkleri darmadağın etmiş, afişleri ve yazıları yırtmıştır. Böylece burjuvazi ve onun sadık adamları bilim ve kültür düşmanı olduklarını, duvardaki yazı ve afişlerden bile korktuklarını bir kez daha ortaya koymuşlardır. Yasaları bizzat kendisi çiğneyen polis dernek yöneticileri olmadığı halde dolapları kırmış, sandalyeleri darmadağın etmiştir.

Üstelik, dernek görevlileri çok gülünç bir şekilde «milli bütünlüğü zedeleyici» eylemlerde bulunmakla suçlanmış, valilikçe çalışmadan alıkonulmuş, dernek yöneticileri mahkemeye verilmiştir.

Devrimcileri kanunu çiğnemekle suçlayanlara soruyoruz: Cenaze törenine katılmak ve bunun için çelenk hazırlamak «milli bütünlüğü zedeleyici» bir hareket midir? Yoksa dernek yöneticisi olmadığı hal de derneği basarak her tarafı kırıp parçalamak, 9-10 yaşlarındaki çocukları 50 yaşındaki ihtiyarı döverek, içerde kim varsa hepsini tutuklamak mı yasalara uygundur?

Eğer cenaze törenlerine katılmak «milli bütünlüğü zedeleyici» bir hareketse, o zaman cenaze törenlerini de ya-

Devamı sayfa 8 de

"Sovyet-Sosyal Emperyalizmi"(!) tezi sosyal-şovenlerin savunduğu bir tezdir

1. OLGULARI AÇIKLAMADA BİLİMSEL SOYUTLAMA

Sovyetlerin kapitalist - emperyalist bir devlet olduğunu iddia eden PDA sülâlesinin, bu oportünist görüşlerini doğrulayacak tek bir Marksist-Leninist teori yoktur. Bu konuda görüşlerini kanıtlayabilmek için olguların tahlilinde teorinin yerini bilinçli şekilde inkâr ederek, «objektif temellerden, maddi olgulardan» hareket etmek gerektiğini ileri sürerler. Bunun için de revizyonist bir politika izleyen Sovyetler Birliği yöneticilerinin yanlış politikalarına bakarak Sovyetlerde kapitalizmin ve hatta «Hitler tipi, faşist diktatörlüğün» bulunduğunu iddia etmeye çalışırlar. Ve usta bir şekilde Sovyetlerin kapitalist olduğunu açıklamadan önce kısa bir uyarıda bulunarak, şöyle derler: (Aşağıda yapılan alıntılar bir grup sapmanın yayınından kopya eden «Özgürlük İçin Direniş» dergisinden yapılmıştır.)

«Marksistler her meselede gerçeklerden, objektif temellerden, maddi olgulardan yola çıkarlar, yani Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restore edilip edilmediğine ve bu ülkenin sosyal—emperyalist bir ülke haline gelip gelmediğine, hayatın gerçeklerine bakarak ve bunları teori ile karşılaştırarak karar verilebilir. Yoksa ayakları havada sadece teori olguya imkan tanıyor mu, diye meselenin üzerine gidilemez.» (Özgürlük İçin Direniş Sayı: 5, Sayfa: 9)

Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı adlı kitabında, Marks bu konuda şöyle demektedir:

«Gerçekten ve somuttan başlamak iyi bir yöntem gibi görünüyor. Ama işe yakından bakılınca, bunun bir hata olduğu farkedilir. Beriki (Genel kavramlar dan somut kavramlara giden iktisadi sistemler yöntemi) gerçek bilimsel yöntemin ta kendisidir. Somut çok sayıda belirlenimin (determinations) birleşimi (sentezi), yani eşitliliğin birliği (ünite de ladiversitè) olduğu için somuttur. Bundan ötürü düşüncede hareket noktası olarak değil, birleşim süreci olarak, sonuç olarak görünür... (Bilimsel yöntemde) soyut belirlenimler, somutun düşünce yoluyla yeniden - üretime (repradiction) götürür ler. . . . Soyuttan somuta yükselmeye dayanan yöntem, düşünce için somut'a, bir düşünülmüş somut şekli altında sahip olma, onu bir yeniden üretme tarzından başka bir şey değildir.» (K. Marks, Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı, Sayfa: 221)

İlk bakışta kişiye «hayatın gerçeklerinden, objektif temellerden, maddi olgulardan» hareket etme, en mantıklı yol gibi gözükebilir. Bu da kişinin olguların tahlilinde Marksizmin aksiyon noktası olan «soyuttan somuta yükselme» ilkesini kavramamasından ileri gelir. Bu kavranmadan yapılan değerlendirmelerse Marksizm adına solipsizmi (1) savunmak demektir. İnsanların düşüncelerini oluşturan ve ona belirli bir işlev veren nesnedir. Duyum ve algının kaynağı nesnedir. Nesnenin en doğru şekildeki tahlili bilimsel soyutlama, yani teori yoluyla; Marks'ın yukarıda dediği gibi «onu yeniden üretme» yoluyla olur. Oportünistlerin daha konunun başlangıcında tahrif ettikleri gibi bilimsellik; nesneyi görüldüğü gibi kabul etmek; «gerçek, objektif, maddi olgu» ları hareket noktası; bilimsel soyutlamaları, yani teoriyi ve onun bilimde oynadığı rolü «ayakları havada sadece teori» diye küçümsemek değildir. Yukardaki şekil düşünce ampirizm (2) (görgücü) dir; düşüncenin bilimsellikteki aktif rolünü ve gerekli bağımsızlığını inkâr etmektir.

Marks, «insanın anatomisi maymunun anatomisini (anlamaya yarayan) anahtardır.» der. Gerçekten de insanın nasıl türediği ancak bilimsel soyutlama ile açıklanabilmiştir. Bilimsel soyutlama, teori yoluyla insanın, maymundan, nicel bir takım gelişim ve değişimler sonucu, nitelik değişimine uğradığı gerçeği ortaya çıkarılmıştır. Objeden hareket edilmiş olunsaydı, bunların ikisi birbirine karıştırılır, hangisinin evrime uğrayarak değiştiği, hangisinin diğerinden türediği kavranamazdı. Bu şekilde, daha önce var olan çözümlenmiş, sonra da onun üstün şeklinin çözümüne ve açıklanmasına geçilmiştir.

Bilimsel soyutlama ve teori somutun (objenin) kendisi değildir. Ancak ondan (objeden) doğan ve onu yeniden yaratan bilimsel soyutlamanın kendisidir. Eğer bu böyle olmasaydı, somut olarak var olan kapitalist toplumun kanunlarını bilimsel soyutlama ile ortaya çıkaran Marks ve Engels kapitalist toplumun gelişim kanunlarına dayanarak, hayatların da hiç görmedikleri sosyalist toplumun kanunlarını en keskin ve doğru biçim de ortaya koyamazlardı. Bunu, bilimsel soyutlamadan hareket ederek ve kapitalist toplumun gelişim kanunlarına dayanarak açıklayabilmişlerdir. Bu nedenle bilimsel soyutlama olmaksızın, ne somut bir olgu doğru biçimde kavranabilir, ne de daha sonra ortaya çıkacak bir olgu daha bugünden kavranarak, bilimin ileri ye doğru gelişimi sağlanabilirdi.

Sonuç olarak biz, Sovyetler Birliği'ndeki durumu açıklarken yukarda açıkladığımız Marksist yöntemi kullanacağız. Oportünistlerin yaptıkları gibi, Sovyetler Birliği'nin yanlış poltikalarından birkaçını sıralayarak, bu ülkeye «Bu kapitalist sistemdir.» damgasını vurmayacağız. Sovyetler Birliği'nin bu durumunu ampirizm (görgücülük) yöntemi ile değil, var olan olgudan hareket eden, ama ona, sadece göreli bağımlılığı bulunan, bilimsel soyutlama yöntemine; toplumun gelişim kanunlarını ortaya koyan Marksist teoriye dayanarak açıklamaya çalışacağız.

2. FRANSA VE İNGİLTERE'DEKİ RESTORASYONUN MARKSİZM'E GÖRE AÇIKLANMASI

PDA' cı oportünist sülalenin üyeleri, Sovyetler Birliği'nde geriye dönüş olduğu konusundaki iddialarını kanıtlayabilmek için Fransa ve İngiltere'deki restorasyon dönemlerinden örnekler verirler. Restorasyon, Türkçe'de sözcük anlamı ile «geriye dönüş», «yeniden onarım» dır. PDA'cı sapmalarda restorasyon sözcüğünü, «ekonomik ve toplumsal yapıda geriye dönüş» olarak nitelerler. Yani, onlara göre bugün Sovyetler'de ekonomik ve toplumsal yapıda bir geriye dönüş; restorasyon söz konusudur (!) Ve güya tarihte de bunun, Fransa ve İngiltere gibi örnekleri vardır (!) Bu konuda şöyle derler:

> "Tarihte bir devrimin, geriye dönüşüm izlediği çok defa görülmüştür. Meselâ 17. yüzyıl başlarında İngiltere'de gerçekleştirilen burjuva devriminden sonra Stuart Hanedanı ile aristokrasi 1660—1680 yılları arasında tekrar iktidara gelebilmiştir. Aynı şekilde 1789 Fransız burjuva ihtilalinden yirmibeş yıl sonra aristokratların ve kilisenin çıkarlarının koruyucusu Bourbon Hanedanı 1814 de tekrar iktidarı ele almıştır. «Özgürlük İçin Direniş, Sayı:5, S: 9)"

Kendileri gibi, herkesin de kör ve cahil olduğunu sanan bu sapmalar, bir-iki sözcük ile her önüne geleni aldatacaklarını sanıyorlar. Fransa ve İngiltere'de «restorasyon» ne zaman ve hangi şartlar da olmuş? Kimler bu dönemlere nasıl ve ne anlamda restorasyon demiş? Biz ekonomik ve sosyal gelişmeler ve değişimler üzerinde yorum yapmayacağız. Sadece, ne zaman hangi sınıfların iktidarı ele geçirdiklerini tarihleri ile açıklayıp, bu tarihi dönemleri Marks ve Engels'in nasıl değerlendirip, tanımladıklarını alıntılarla açıklayacağız.

FRANSA'DA RESTORASYON DÖNEMİ

1789 yılında Fransa'da iktidarı ele geçirerek, Kurucu Meclis'i oluşturan büyük burjuvazi, krala dokunmayarak onun yetkilerini sınırlamış ve işbirliğine gitmiştir.

"...Champs de Mars'da toplanan büyük halk topluluğu, kralın tahttan indirilmesini, cumhuriyetin ilân edilmesini isteyince, burjuvazi, ulusal muhafızları silâhsız yurtseverlerin üzerine saldırttı. Böylece büyük burjuvazi kralın yanında, halka karşı yerini alıyordu.... 1791 yılında burjuva çoğunluklu Kurucu Meclis anayasayı kabul etti. Fransa meşruti krallık oluyordu. Kral, meclisin kabul ettiği yasanın uygulanmasını 4 yıl geri bırakmak hakkını koruyordu. (N. V. Yeliseyeva, Yakın Çağlar Tarihi, S:72—73)"

"1792'de, «Ticaret ve sanayi burjuvazisinin (tüccarlar ve imalathane sahipleri) mecliste büyük bir etkileri vardı. En önemli liderleri Gironde Bölgesinden seçildiği için bunlara Jirondenler adı verildi. Jirondenler, gerçek iktidarı, hemen hemen tümüyle hakim sınıfların temsilcilerinden oluşan Yasama Meclisi'ne geçirtmeyi başardılar. Artık, devrime ihtiyaçları kalmayınca, kraldan çok halk yığınlarından korkmaya başladılar.» (a.g.e., S: 75)"

Artık burjuvazi, kralın yanında yer alarak, halka karşı cephe almaya başlamıştı.

"İktidarı ele geçiren devrimci komün, 16. Louis'in tutuklanmasında direndi. Kral ailesiyle birlikte hapse atıldı. Fransa'da krallık, 10 Ağustos 1792 günü, işte böyle devrildi.»

«Bu ayaklanma Fransız devriminin ilk dönemini (14 Temmuz 1789-10 Ağustos 1792) iktidarın, ilerici soylu sınıfın müttefiki büyük mali burjuvazinin elinde bulunduğu dönemi sona erdirdi.» (a.g.e., S: 78-79)"

"«20 Eylül 1972'de, Fransız birliklerinin istila ordusu karşısında kesin zaferi kazandığı gün, genel oyla seçilen (sadece erkeklerin oylarıyla) ulusal Konvansiyon (Convention — Konvansiyon sözcüğünün anlamı: uzlaşma, anlaşmadır:) Paris'te ilk toplantısını yaptı. ...Salonun yukarı kısmında oturan devrimci Jakobenler «Montagnard» lar (dağlılar, yaylacılar) adını aldılar. Sanayi ve ticaret burjuvazinin temsilcileri olan Jirondenler, Meclisin dörtte üçünü oluşturan ve iki partiden hiç biri katılmamış bulunan burjuva milletvekillerinin de oturduğu alt kesimde yer almışlardır.»"

"Güçlü halk ayaklanması Fransa'da krallığı devrince. Konvansiyon Cumhuriyeti ilân etti. Halk, 16. Louis'in idam edilmesini istiyordu, Jirondenler onu kurtarmak için savunucusu oldular. ...Burjuvazinin devrimci kanadı Jakobenler tarafından desteklenen halk yığınları bu mücadeleyi kazandı. Komün'le işbirliği yapan Jakobenler, kralın yargılanması ve ölüme mahkum edilmesi kararının Konvansiyon'dan çıkmasını sağladılar. Ocak 1793'de kralın başı giyotinle kesildi.» (a.g.e., S: 80—81)"

Artık, 1794 yılına kadar, ilerici burjuva kesiminin temsilcileri olan Jakobenler iktidarı ellerinde tuttular.

"1794 yılının Thermider (Temmuz) ayında, Ropespierre ve yandaşlarını hedef alan bir hükümet darbesi, burjuva «bataklık» ta ve bir grup Jakoben arasında iyice olgunlaşmıştı. Ropespierre tutuklandı ve tutuklanışı sırasında yaralandı. Cumhuriyetin ilanı ile başlayan yeni takvimin ikinci yılının, 9 Thermidor günü (27 Temmuz 1794) oluyordu bu. Ertesi sabah, Ropespierre, Saint-Just ve yandaşları yasa dışı ilan edildiler ve başları giyotinle kesildi. İktidar Thermidorcular'a, halk yığınlarına karşı gaddarca davranmak için sabırsızlanan karşı-devrimci burjuvaziye geçti.» (a.g.e., S:91)"

Ve böylece iktidâr 1799'a kadar Thermidorcuların eline geçmiş oldu, Fakat, burjuvazinin gelişip, güçlenmesi bu dönemde de devam etti. Bu dönemin sonuna doğru halk hareketleri yeniden şiddetlenmeye başladı. Burjuvazi yeni bir yo aramak zorunda kaldı.

"Bu sırada, iş adamları, karanlık spekülâtörler ve devlet parasını aşıranlarla sarılmış olan Direktuar, burjuvazinin gözünde bütün itibarını yitirmişti. Burjuvazinin kralcılara ve Jakobenler'e hakim olabilecek, feodal dış koalisyona ve İngiltere'ye karşı girişilmiş olan savaşı iyi bir şekilde yürütebilecek güçlü bir hükümete ihtiyacı vardı. Ve nihayet burjuvazi «güvenilir bir kılıca» sahip olmak istiyordu. Bunun üzerine dikkatini Bonapart'ın üzerine çevirdi ve Bonapart, hükümet darbesi yapmaya karar verdi. Paris'li bankerler ona gerekli olan parayı verdiler. 9 Kasım 1799 (Cumhuriyetin 8. yılının 18 brumaire'i) günü şafağı kendisine bağlı olan birlikleri topladı.»

... «Ertesi gün, birlikleri nin başına geçen Napolyon, Saint—Cloud'ya geldi ve iki Meclis'i dağıttı. Direktörlerin yetkileri alındı, aralarından ikisi de tutuklandı.»

... «Böylece 1799 yılında iktidar büyük burjuvazinin desteklediği bir adamın eline, bu burjuvazinin çıkarlarını orduya dayanarak korumakla görevli bir askeri diktatörlük kuran Bonapart'ın eline geçti.» (a.g.e., S:102—103)"

Bundan sonra Bonapart, Prusya, İsveç, Avusturya gibi ülkeleri fethetti ve İngiltere, Rusya, Mısır, Suriye, Hindistan gibi ülkelerle de savaşa girdi. İşte böylece yıllarca süren savaşların başladığı imparatorluk dönemine girilmiş oldu. Bonapart Rusya'ya 1812 yılında açtığı savaş sonucu yenildi ve Fransa'ya döndü. Rus lar'ın ve müttefik kuvvetlerin Fransa'ya yaptıkları sefer sonucu, Fransa teslim olmak zorunda kaldı.

"1/Ocak/1814 gecesi, müttefik kuvvetleri Fransız sınırını aştılar... Borbonlar, müttefik süngülerinin arkasından Fransa'ya döndüler.

İdam sehpasında can vermiş olan 16. Louis'in kardeşi 18. Louis, Fransa kralı oldu... Bourbonların kini öylesine büyüktü ki, Napolyon iktidarı bir süre için tekrar ele geçirdi. Güney Fransa'ya çıktı, Paris üzerine yürüdü... Paris'e 20 Mart 1815 günü girdi... Napolyon İmparatorluğunun yeniden kurulmasından endişelenen müttefikler, birliklerini tekrar onun üzerine gönderdiler. (Napolyon iktidarda ancak yüz gün kala bildi.) 18 Haziran 1815 günü, Brüksel yakınlarındaki Waterloo'da yapılan son savaşta Napolyon, İngiliz—Avusturya birliklerinin önünde kesin bir yenilgiye uğradı.» (a.g.e., S: 110-(111"

Devamı gelecek sayıda

Yalan, tahrif, iftira; oportünistlerin gerçek yüzü

Halkın Kurtuluşu Gazetesi'nin 16 Ağustos tarih ve 18 nolu sayısında Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği'nin 12 Haziran 1976 daki olağan kongresiyle ilgili yayınlanan yazı, oportünistlerin yalancılık, iftiracılık ve fırsatçı tavırlarının gerçek örneğidir. Bu yazıyı yayınlayanlar, fırsatçılık, dedikoduculuk yeteneklerine bir de polisliği eklemişlerdir. Bu, onlarda yeni görülen bir tavır değildir.

Uzun zamandan beri gözlediğimize göre, bu kişiler devrimci tavır ve ahlâkı bir tarafa bırakıp, yanlış dünya görüşlerinin somut yansıması olan yalancılık, düzenbazlık ve iftira kampanyalarına hız verdiler. Amaçlarına ulaşma uğrunda her türlü kişi ve gruplarla işbirliği yapabileceklerini kanıtladılar. Derneğe dedikoduyu sokanlar yine onlardır. Dedikodunun kaynağı dernek değil, oportünist bayanların dar kafalarıdır.

İşte bu bayanlar, doğru dürüst bile savunamadıkları grup görüşlerini (somut tarihi durumu yanlış tahlil eden görüş) derneğe egemen kılma çabası ile kişileri yıpratmaya varınca ya dek her türlü sekter tavrı göstermişlerdir.

Faşizmin saldırılarını yoğunlaştırdığı dönemlerde mücadeleden kaçış, burjuva icazeti altında çalışmaya alışmış küçük burjuva pasifistlerinin işidir. Gerçek devrimciler saldırının en yoğun dönemlerinde bile mücadelede pasifizmin batağına düşmezler.

Oportünist bayanların teorik seviyelerinin düşüklüğü, bizimle ideolojik yönden tartışmalarına olanak vermiyordu. Bu nedenle dedikodu, iftira ve fırsatçı politikayı seçtiler. Bu oportünist küçük burjuva hanımları Halkın Kurtuluşu Gazetesi'ne gönderdikleri yazıya sahip çıkmaktan bile acizler. Fakat, «Biz yazmadık» diye sorumluluktan kurtulmaya çalışmaları, ideolojik mücadeleden kaçanların kendileri olduğunu kanıtlamıştır. Ancak, bu yazıyı kendileri yazmasa bile, oportünist yandaşları bazı bayların yazması da olağandır.

Genel kurul öncesinde de «dernek basılacak» yaygaralarıyla üyeleri dernekten soğuttular. Genel kurula giderken yeterli hazırlıklarının olmamasına (Çünkü yeterli güçleri yok) çeşitli kılıflar uydurarak, gerçekte pasifizmlerine kılıf hazırlamaya çalışmışlardır. Oportünistlerin bütün sekter tavırları genel kurulda tüm üye ve konuklarca da gözlemlenmiştir. Bunlar genel kurula katılmak için gelen üyeleri çeşitli dalavere, kaş, göz ve el işaretleri ile salondan kaçırmışlar, her türlü pisliği yapmaktan çekinmemişlerdir.

Tüm bu polisvari yazılarına ve provakasyon niyetlerine karşın dernek dimdik ve işlerliğini yitirmedi. Yıpratma amacıyla üstüne üstüne vardıkları, çamur atmaya çalıştıkları kişiler yılmadı, yıpranmadı.

Bu bayanlara tavsiyemiz var: Bıraksınlar bu burjuva tavırları... Ondan bundan duydukları üç kelimeyle karşılarına aldıkları kişileri revizyonist, sosyal-faşist diye suçlamasınlar. Açsınlar marksizm - Leninizmin klâsiklerini ve öncelikle «Sosyalizmin Alfabesini» yavaş yavaş hem okusunlar, hem de kendilerini tartsınlar. Devrimcilik, kendilerinin sandığı kadar kolay değildir. Ve devrimcilik, küçük-burjuva pasifisti bayanların tekelinde de değildir.

G.K.H.K. ve G.D.
Başkanı

FAŞİST MC HÜKÜMETİ YIĞINLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ BASTIRAMAYACAKTIR

İşçi sınıfı ve halk kitlelerinin direnişi ile, parlementodaki engelleme girişimleri sonucu DGM yasasını yeniden çıkaramayan faşist MC koalisyonunun ortakları, bu kez devrimcilere daha azgınca saldırmaya, tehditler savurmaya başladılar. AP, MSP, CGP, MHPpartilerinin oluşturduğu ve bağımsız milletvekillerinin de desteklediği halk düşmanı MC hükümeti, bu durumda içine düştüğü politik çıkmazdan kurtulabilmek için açık bir faşist diktatörlüğün özlemini çekiyor. Bir avuç işbirlikçi burjuvazinin kârlarını daha da artırmak için çalışan, ama halk kitlelerinin bilinçli mücadelesi ve tepkisi ile karşılaşan MC ve onun başı Süleyman Demirel, tek çıkar yolu sıkı yönetim ilan etmekte görüyor. Bu yolda faşist askeri bir cuntanın yönetime el koyması için açıktan çağrı yapıyor. Ülkenin tüm yörelerinde başlatılan ve dozu gittikçe artırılan baskılar ve estirilen terörle halkın devrimci mücadelesini ezmeye çalışıyorlar.

Türkiye'nin en büyük ve güçlü öğretmen örgütü TÖB-DER'in bir valinin buyruğu ile kapatılması ve yine seçimle görev başına gelen Ankara Belediye Başkanı'nın havadan-sudan gerekçelerle görevden alınması, ülkemizde kapalı biçimde diktatörlüğünü sürdüren faşizmin varlığını kanıtlayan örneklerden birkaçıdır. Öyle bir ülke düşünün ki; o ülkede iktidarda bulunanlar kendi burjuva yasalarını bile çiğniyorsa, dağ kanunları geçerli kılınıp, Danıştay ve mahkeme kararları uygulanmıyorsa; ülkenin en güçlü meslek örgütü kapatılıp, yöneticileri içeri atılıyorsa; DİSK yöneticileri gözaltına alınıp, binlerce işçisi işten atılıyorsa; yine, onbinlerce seçmenin iradesine bir kişinin iradesi üstün geliyorsa; sokaklarda insanlar sorgusuz—sualsiz öldürülüp, faili meçhul (!) cinayetler işleniyorsa; işkenceler, keyfi tutuklama ve gözaltına almalar, dayaklar günlük yaşamın olağan vakaları haline gelmişse; bırakın devrimcileri, ilerici—demokrat öğrencilerin bile okullara devamları önleniyorsa; tüm devlet kademelerine tescilli faşistler doldurulmuşsa, o ülkedeki yönetimin adı faşizm değildir de nedir?

«Faşizmin olduğu ülkelerde, değil işçi sınıfı partileri, demokratik dernekler bile olamaz!» diyen revizyonistler, sözde işçi sınıfının partisi olan ve burjuva icazeti altında yaşayan TİP, TSİP, vb. gibi tabela partilerine ve yine en yasal haklarını bile kullanmalarına izin verilmeyen ve bir buyruk

Devamı sayfa 8 de

Revizyonistler Dernek Seçimlerinde Burjuva Yüzlerini Ortaya Koydular

12 Haziran günü Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneğinin olağan kongresi vardı. Faşizmin azgınca devrimcilere saldırdığı, katliamlar düzenlediği şartlarda fırsattan istifade etmek isteyen revizyonist yönetim kurulu, devrimci muhalefete karşı ancak burjuva parti ve kulüplerinde rastlanan kirli oyunlar, oynamaktan geri durmadı.

Öteden beri sosyal-faşist bir zihniyetle istediklerini derneğe üye eden istemediklerini etmeyen; Her türlü ideolojik mücadeleden kaçan, derneği 2-3 mevki düşkününün dedikodu kulübü haline getiren revizyonist yönetim kurulu sayısız burjuva marifetlerine bir yenisini daha ekleyerek kongreden üç saat önce devrimci muhalefete mensup, yönetim kurulu listesinde olan bir arkadaşımızı üyelikten ihraç etti. Sebep açık: Revizyonist ve sosyal-faşist olmadığı için. Böyle sinsi dolaplarla muhalefetin listesini geçersiz hale getirmek istediler Egemen sınıflarla aynı anda, yalnız değişik biçimlerde saldırıya geçen revizyonistler. kongre saatinde çoğunluğu sağlayamadıklarından, burjuva partilerinde yapıldığı gibi, arabalar kiralayıp üyeleri tek tek evlerinden alarak saat 17'ye kadar derneğe üye toplamaya başladılar. Üyelerini seminerlere, eğitim çalışmalarına, devrimci mücadeleye çağırmakta tembel ve arzusuz olan koltuk düşkünü revizyonistler, onları oy vermek için toplamakta iğrenç bir iştahlılığa sahiptirler. Buna rağmen çoğunluğu sağlayamadılar. Ama sosyal-faşist tutumla toplantıyı başlattılar. Dernekler yasasına göre 102 kişi gerekirken 90 kişiyle kongreyi başlattılar.

Devrimci muhalefetin bütün itirazlarına rağmen seçimi yapıp yönetim kurulunu işgal ettiler. Darbeci metotlarla ve de revizyonist bayların yardımıyla derneği zaptettiler.

Biz, Devrimci Kadınlar olarak bu dalavereci sosyal-faşistlerle sonuna kadar mücadele edeceğimizi bildirir tüm Devrimci Kadınlara sınıf mücadelesinde en önde görevler düştüğünü bir kere daha belirtiriz.

GAZİANTEPLİ YURTSEVER KADINLAR

Oportünistlerin yalan, iftira dolu yazıları

DGM ve Demokratik kuruluşların güçbirliği

Faşizmin aracı olan DGM'ye karşı yürütülen mücadelede DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonistlerle, yandaşlarının takındıkları tavır, onların gurupçu ve gerici yüzlerini açığa çıkardı. Demokratik kuruluşların DGM'ye karşı yürütülen mücadele için güçbirliği istemleri bu revizyonistler tarafından engellendi ve gerçekleşmedi. Güçbirliğini TÜM—DER, TÜ—TED, TÜS—DER, İGD vb. kuruluşlarla yapıp, bunların dışındaki kuruluşlarla yapmaktan kaçınmışlardır.

TÖB—DER'deki bir toplantıda konuşan TÖB—DER Bölge Temsilcisi, Gaziantep'te DGM'ye karşı bir eylem koymayı düşünmediklerini, şimdilik sadece Ankara'da miting ve yürüyüş yapacaklarını söyledi. Söz alan birkaç kaşarlanmış revizyonist de Gaziantep'te konulacak bir eylemde disiplini ve kontrolü sağlayamayacaklarını ve bu nedenlerden dolayı Antep'te herhangi bir miting ve yürüyüş konulmasına karşı olduklarını belirtti. Demokratik kuruluşlarla yapılan güçbirliği toplantısında da aynı tavırları sürdüren revizyonistler «merkeziyetçilik» adı altında Antep'te yapılması istenen miting önerisine karşı çıktıkları gibi katılmalarının da söz konusu olmadığını söylediler. Bunlara göre genel merkez yöneticilerinin kendileri dışındaki eylemlere katılmaması konusunda kesin emri vardı ve «merkeziyetçilik» te bu karara kesinlikle uymayı gerektiriyordu. (!)

Gerçekte ise yukarda söylenilenlerin tümü de pasifistliklerine ve güçsüzlüklerine uydurulmaya çalışılan birer kılıftı. Onlar, Antep'te konulacak bir eylemde kontrolü ve disiplini sağlayamayacakları nı, mitingi yönlendiremiyeceklerini ve insiyatifin devrimcilerin eline geçeceğini biliyorlardı. Ve konuşmalarında da bu kaygularını sık sık kapalı biçimde ifade ediyorlardı. İşte bunun somut bir örneği:

DİSK'in «genel yas» ilan ettiği gün Gaziantep Genel—İş Sendikası'nda bir araya gelen demokratik dernek ve sendika temsilcilerine karşı takındıkları tavırlarıyla işçilerin devrimci mücadelesinden ve bu mücadelenin keskinleşmesinden ne denli korktukları ortaya çıktı. DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları, sadece işçilere maddi ve manevi destek olmak için çalışan kuruluş temsilcilerini «yalnız bırakılmaları ve işlerine karışmamaları» istemi ile toplantıdan kovdular. Revizyonistlerin bu tavırları ile DGM'ye karşı aktif ve tutarlı mücadele yürütemeyecekleri anlaşılmış oldu.

Faşizme karşı aktif mücadeleden korkan revizyonistlerle ve oportünistlerle devrimcileri güçbirliği yapmaları imkânsızdır. Güçbirliği devrimci ilkeler çerçevesinde ve faşizme karşı aktif mücadeleye kararlı unsurlarla olur. İşçileri işyerine kapatan, devrimcilerle ilişki kurmalarını yasaklayan küçük burjuva sapmalar ve sendika ağaları ile değil!

Patronlar örgütlenmemize engel olamayacaklardır

Bizler Ağsan—İş (Ağaç Sanayi İşçileri Sendikası) Sendikasının üyesi işçileriz. Biz, ağaç işçileri yıllardır, patronların işyerlerinde sigortasız, sendikasız ve az bir ücretle, azgın bir sömürü altında çalışmaktayız. Güvenlik, sağlık, beslenme, 8 saatlik mesai, vb. haklar bizlerin yabancısıdır. Bunların üstünde kanunlar da, kağıt üzerinde vardır. Ama, bizler için geçersizdir.

Zamanla, patronların bizleri sömürdüğünün farkına vardık. Bizler, ayrı bir sınıftandık; patronlar ise sömürücü sınıftan. Biz hakkımızı alamazsak, patronlar bize hakkımızı hiçbir zaman vermeyecekti. Artık, sınıfımızın bilincine varmıştık. Kendi sınıfımızın kurtuluşu için mücadele etmemiz, emeğimizin efendisi olmamız gerekiyordu. Patronlara karşı mücadele etmemiz için de örgütlenmemiz mutlak bir zorunluktu. Çünkü, örgütsüz sınıfın köle sınıf demek olduğunu biliyorduk. Ve biz, ağaç sanayi işçileri de bu amaçla bir araya gelerek bağımsız bir sendika kurduk. Sendikamız kısa süre içerisinde ismini duyurdu. ve patronların korkulu rüyası haline geldi Mücadele sonucu bazı işyerlerinde patronlardan söke söke haklarımızı aldık. Fakat bir araya gelen patronların engellemeleri ve daha önemlisi de bizlerin sendikal mücadeleyi iyice kavrayamamış olmamız ve bu konuda pratik eksikliğimizin oluşu çalışmalarımıza geçici bir süre için ara vermemizin nedeni oldu. Sendikal mücadele verebilmek için, sendikanın maddi olanaklarının kuvvetli olması şarttır. Üstelik bir de bağımsız sendika oluşumuz yukarda belirtilen çalışmaların aksamasında en önemli etkenlerden biri olmuştur.

İlerici kuruluşların ve devrimci arkadaşlarımızın maddi ve manevi destekleri sonucu çalışmalarımıza yeniden başlamış bulunmaktayız. Yapılan destekler sonucu sendikamızın borçlarının bir kısmını ödedik. Yakın bir zamanda yeni bir yönetimkurulu oluşturup, sendikamıza işler lik kazandırarak, yeniden patronların korkulu rüyaları haline gelmeye çalışacağız. Patronlardan tüm ağaç sanayi işçilerinin sosyal haklarını almaya devam edeceğiz.

Bir grup ağaç işçisi

Araştırma, inceleme dizisi

"Sovyet — Sosyal Emperyalizmi(!)" tezi, Sosyal Şovenlerin savunduğu bir tezdir

(1)

ÇIKIYOR

EMEĞİN BİRLİĞİ YAYINLARI

---

iplik-iş üyeleri yazıyor

« İŞÇİ DÜŞMANLARI SENDİKAL MÜCADELEMİZİ ÖNLEYEMEYECEKTİR »

İplik-İş Sendikası kurulduğu günden bu yana verdiği tutarlı mücadele sonucu kısa sürede patronların ve işbirlikçilerinin şimşeklerini üzerine topladı. Patronların tümü de elbirliği ile adı geçen sendikayı kapatabilmek için her türlü yola baş vurdular. Patronların bu çalışmalarına zaman zaman polisler, sermayenin kiralık adamları komandolar ve bölge çalışma müdürlüğü yetkilileri yardımda bulunmaktan çekinmediler. Özellikle Bölge Çalışma Müdürlüğü her fırsatta patronların yanında olduğunu gösteriyordu. Zaten, öyle de olması gerekiyordu. Verilen her kararda patronlar haklı, sendikamız ve işçiler haksız çıkarılıyordu.

Sendikamıza yapılan tüm baskılara rağmen, mücadeleden yılmayan sendikamız sonunda Duran Beğendi işyerinde toplu—iş sözleşmesini imzalamıştı. Sendikamızın bu başarısına tahammül edemeyen Duran Beğendi toplu—iş sözleşmesini geçersiz kılabilmek amacı ile işyerini kapatmış ve tek yanlı lokavt ilan etmiştir. Kanuna göre işverenin fabrikayı kapatmadan bir ay önce durumu bizlere bildirmesi gerekirken, kapatma kararını fabrikayı kapatmadan iki gün önce bildirmiştir. Bölge çalışma Müdülüğü de herzaman olduğu gibi, yine bu olaya seyirci kalmıştır.

Duran Beğendi ve benzeri işçi düşmanları sendikal mücadelemizi hiç bir zaman önleyemeyecektir. İşçi sınıfı kendi sınıfının kurtuluşu yolunda kararlı ve inançlı olarak mücadeleye devam edecektir.

İplik—İş Sendikası Üyeleri

Onbinler haykırdı: DGM'ye hayır

Sayfa 4 den devam

menliği perçinleşmiş olacaktır. DGM faşizmden ayrı bir olgu değildir. Aksine onun bir parçasıdır. Bu sebeple DGM ye karşı verilen mücadele faşizme karşı verilen mücadeleden soyutlanamaz. Haliyle faşizme karşı verilecek mücadeleyi de ancak proleter devrimciler yürütebilir, Revizyonistler ve oportünistler ise bu mücadeleyi sadece sekteye uğratır. DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonist yöneticiler de bu sebepten işçileri aktif mücadeleye çekememiştir. Genel direnişyerine «genel yas» ilân edenler faşizme karşı tutarlı mücadele yürütemezler.

Konuşmacıların sözleri sık sık «Kahrolsun faşizm», «DGM'ye hayır», «Fabrikalar tarlalar, siyasi iktidar, herşey emeğin olacak», «Yaşasın işçilerin, yoksul köylülerin, devrimci gençliğin mücadele birliği» gibi benzeri sloganlarla kesilmiştir.

Miting sırasında 3-5 oportünist sülale artığı karşı devrimci slogan atmaya çalıştılarsa da bu girişimleri başarısızlıkla sonuçlandı. Miting öncesi güçbirliği yapmak için yalvaran ama tüm yalvarmalarına karşın sürekli kapı dışarı edilen oportünistler, bu davranışlarıyla ne denli tutarlı olduklarını bir kez daha kanıtladılar. Bir zamanlar güçlü olduklarını sanarak «Güçbirliği ilkeli olur ve devrimciler ilkelerinden taviz vermezler.» diye öten bu baylar kendilerini dev aynasında gördüklerini sonunda anladılar. Ve «ilkel birlik» diye ahkâm kesen bu sapmalar son TÖB — DER kongresinde ve ilimizdeki güç birliği toplantısında ilkeli değil, ilkesiz olduklarını ortaya koydular. Zaten ayda bir görüş değiştirmeleri de bunu kanıtlıyor. TİP revizyonistleri ile birleşmeleri, miting öncesi belli sloganları atmayabileceklerini söylemeleri bunun somut örnekleridir. Tertip komitesinin belirlediği sloganlar ve pankartlar dışında slogan atmamaya, pankart getirmemeye ve mitingin disiplinine uyacaklarına dair söz vermaleri üzerine oportünistlerin mitinge katılmalarına izin verilmiştir. Buna rağmen miting alanında slogan atarak devrimcileri provakasyona getirmeye ve eylemi sabote etmeye yeltendilerse de bu oyunları gerçekleşmemiştir ve mitingin disiplinine uymak zorunda kalmışlardır.

Baştan sona devrimcilerin disiplini ve kontrolü altında başarı ile yürütülen miting Gaziantep'te eylem konulmasına karşı çıkan İGD ve yandaşı revizyonistlerin gerici yüzlerini de açığa çıkardı. Bu revizyonistler güçsüz olduklarını ve Antepte konulacak her eylemde devrimcilerin söz sahibi olacağını bildiklerinden sürekli, yapılacak eyleme karşı çıkıyorlardı.

Ve Antep'te konulan eylem şu gerçeği bir kere daha doğrulamıştır: Ne revizyonist sendika ağaları ve de küçük — burjuva devrimcileri oportünistler; işçileri köylüleri, devrimci gençliği kucaklayan eylem koyamazlar. Bu görev sadece gerçek prolater devrimcilerin tekelindedir, Onbinlar ce işçinin, köylünün, gençliğin ve kadınların kol kola mitingde yürümeleri bunun kanıtıdır.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİ!

KAHROLSUN FAŞİZM!

Faşist MC

Sayfa 6 dan devam

la kapatılıverilen derneklere bakarak, varsın faşizmi tırmandırsınlar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin yasallaştırmaya çalıştığı DGM'leri kapalı faşizmin bir baskı kurumudur. Sıkıyönetime gerek görülmeden sermayenin diktatörlüğü DGM'ler aracılığıyla icra edilecektir. Faşist diktatörlüğün bir parçası olan DGM'lere karşı verilen mücadele faşizme karşı verilen mücadelenin bir parçası dır. Emekçi sınıf ve tabakaların DGM'lere karşı mücadelesi sosyal—demokrat bir partinin iktidara getirilmesi için çalışmak şeklinde olamaz. Tersine, faşist diktatörlüğün tüm baskı kurumları ile birlikte kaldırılmasını amaçlar. Meselenin özüne inilmeden tali kısımlar üzerinde durmak, kitlelera yanlış hedef göstermek olur. Tüm devrimcilere düşen görev kitleleri anti — faşist mücadeleye çekmek olmalıdır. İşçi sınıfının öz örgütünün yokluğu, faşizm karşısında devrimcilerin bölünmüşlüğüne ve dağınıklılığına, kitleleri faşizme karşı aktif mücadelenin içerisine çekememeye neden olmaktadır. Bu durumda devrimcilerin görevi; faşizmi ve onun emekçi düşmanı yüzünü kitlelere anlatmak ve kurtuluşun ancak demokratik halk devrimi ile olacağını öğretmek olmalıdır. Ve devrimci kadrolara düşen görev ise devrimci hareketi yönlendirecek işçi sınıfının öz örgütü partiyi oluşturmak olmalıdır.

KAHROLSUN FAŞİZM!

Ne polis copu

Sayfa 3 dan devam

saklayın! Nasıl olsa MC'nin yaklamadığı bir cenaze törenleri kaldı.

Ama şunu da iyi bilasiniz: Demokratik kuruluşlar kapatılabilir, yöneticileri tutuklanabilir, sokak ortasında gençler kurşunlanabilir; ama devrimci mücadele her zaman devam eder, edecektir! Copunuz, tankınız, itiniz, köpeğiniz bu na engel olamayacaktır!

KAHROLSUN SERMAYENİN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜ FAŞİZM!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİ!

Keyfi bir arama

Faşizmin işbirlikçileri ilginç bir arama yaptılar. TÖB —DER'i kapatmak için derneğin bulunduğu binaya gelen polisler, bu sırada Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneğinde oturan öğretmen Asiye Bilgi'yi zorla emniyete götürmek istemişler dir. Bir grup polis arkadaşımızı zorla evine götürürken diğer bir grup poliste aynı anda mahkemeye giderek arama emri çıkartmıştır. Polisler arama gerekçesi olarak 11393 no.lu telefonla yapılan ihbarı göstermişlerdir.

EMEĞİN BİRLİĞİ
Aylık, Siyasi Gazete
Sahibi : Eyüp Sabri İpekçi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Cuma Kılınç
Yazışma ve Yönetim adresi : Dr. Mecit Barlas İşhanı P/48 Gaziantep
Basıldığı yer : Umut Matbaası